

Sygnatura akt **IC 288/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Urszula Wiewióra

Protokolant: Agnieszka Dymitroca

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2014 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **W. Ł.**

przeciwko **K. S., J. S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych K. S. i J. S. solidarnie na rzecz powoda W. Ł. kwotę 140 000 zł (sto czterdzieści tysięcy złotych) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od dnia 2 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanych K. S. i J. S. solidarnie na rzecz powoda W. Ł. kwotę 10600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 288/14

UZASADNIENIE

Powód W. Ł. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, aby pozwani K. S. oraz J. S. zapłacili na jego rzecz solidarnie kwotę 140.000 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w płatności w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego od dnia 02.01.2014r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania w tym zastępstwa adwokackiego według przepisanych norm.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwani w dniu 23.02.2013r. zawarli z nim umowę pożyczki na kwotę 140.000 zł z terminem zwrotu do dnia 30.12.2013r. zabezpieczonej wekslem własnym na taką samą kwotę. Dalej podał, że pozwani przed datą wniesienia pozwu stali się niewypłacalni, nie regulują zobowiązań.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 24.01.2014r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze nakazał pozwany, aby zapłacili solidarnie powodowi kwotę 140.000 zł z odsetkami ustawowymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od dnia 02.01.2014r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5.350 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wnieśli w tym terminie sprzeciw (k. 103).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwani wnieśli o oddalenie w całości i zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu, powołując się na art. 83 § 1 k.c., podnosili, że zawierając umowę pożyczki, za zgodą powoda, złożyli pozorne oświadczenie woli w celu zaspokojenia roszczeń powoda wynikających z wcześniejszych umów. Kwestionowali fakt przekazania im tejże kwoty przez powoda (k. 107-108).

W piśmie z 26.03.2014r. pozwani podnieśli zarzut potrącenia kwoty nadpłaconej z tytułu umowy pożyczki z dnia 15.08.2010r., to jest kwoty 5.500 €, liczonych według kursu z 15.12.2010r., to jest kwoty 21.932,35 zł, z kwotą dochodzoną pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. Ł. oraz pozwani K. i J. S. znają się od wielu lat. Powód kilkakrotnie pożyczał pozwanym pieniądze.

Między innymi w dniu 15.08.2010r. powód oraz pozwany K. S. zawarli umowę pożyczki na kwotę 13.500 € z terminem zwrotu do 15.12.2010r.

W dniu 17.11.2011r. powód oraz pozwany K. S. zawarli umowę pożyczki na kwotę 5.375 € z terminem zwrotu do 16.02.2012r.

W przypadku pożyczek mniejszych kwot, umowy nie były zawierane w formie pisemnej.

Pozwani nie zawsze oddawali pożyczki w terminie. W takich przypadkach zwracali pożyczkę razem z odsetkami za opóźnienie. W razie zwrotu większych kwot pozwani brali od powoda pokwitowania.

W dniu 22.09.2011r. powód pokwitował odbiór 12.500 € tytułem spłaty części pożyczki z 15.08.2010r. Na tym samym piśmie powód pokwitował także odbiór kwoty 5.500 €, z tytułu spłaty pożyczki.

(umowy pożyczek k. 125-126, 128-129; przesłuchanie powoda e-protokół z 18.06.2014r. 00:03:02-00:09:30; przesłuchanie pozwanego e-protokół z 18.06.2014r. 00:09:30-00:16:07; przesłuchanie pozwanej e-protokół z 18.06.2014r. 00:16:07-00:21:25)

W dniu 23.02.2013r. strony zawarły umowę pożyczki na kwotę 140.000 zł z terminem zwrotu do 30.12.2013r. Kwota pożyczki wydana została przy zawarciu umowy. Za opóźnienie w zwrocie pożyczki pozwani zobowiązani byli do zapłaty odsetek w wysokości 5 % miesięcznie, za każdy rozpoczęty miesiąc.

Zwrot pożyczki zabezpieczony został wekslem własnym wystawionym przez pozwanych, opiewającym na kwotę 140.000 zł.

(umowa k. 9; weksel k. 10)

Pozwani nie zwrócili powodowi pożyczki do dnia 30.12.2013r., ani w późniejszym terminie.

(przesłuchanie powoda e-protokół z 18.06.2014r. 00:03:02-00:09:30; przesłuchanie pozwanego e-protokół z 18.06.2014r. 00:09:30-00:16:07; przesłuchanie pozwanej e-protokół z 18.06.2014r. 00:16:07-00:21:25)

Sąd zważył, co następuje:

Powód wywodził swoje roszczenie z łączącej strony umowy pożyczki z dnia 23.02.2013r. opiewającej na kwotę 140.000 zł, której spłata zabezpieczona została wekslem.

Jak stanowi art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Powód wykazał dołączonymi do pozwu dokumentami, że w istocie łączyła go z pozwanymi opisana wyżej umowa pożyczki, czego zresztą pozwani, w toku przesłuchania nie kwestionowali. W tym kontekście za pozbawiony podstaw uznać należało zarzut pozorności umowy. Ostatecznie fakt jej zawarcia był przez pozwanych przyznany. Nie wykazali oni ponadto, aby w istocie umowa opiewała jedynie na kwotę 100.000 zł, a kwota 40.000 zł to naliczone odsetki. Ich twierdzeń w tym zakresie nie potwierdza sporządzona w formie pisemnej umowa, gdzie wskazano, że pożyczka dotyczy kwoty 140.000 zł.

Pozbawiony podstaw był także podniesiony zarzut potrącenia kwoty 5.500 € z kwotą dochodzoną pozwem. Jak wynika z przesłuchania stron, zawarły one kilka umów pożyczek, na różne kwoty. Z dokumentu pokwitowania wynika, że kwota 5.500 € została przekazana powodowi tytułem spłaty jednej z zawartych umów. Powodowie nie wykazali, aby suma ta mogła zostać potrącona, tym bardziej, że dwie przedstawione przez pozwanych umowy pożyczki zawarte 15.08.2010r. oraz 17.11.2011r. dotyczą łącznie kwoty 18.875 €, a więc wyższej, niż pokwitowanej przez powoda w dokumencie na k. 149, który dotyczy łącznie 18.000 €.

Mając na uwadze powyższe, uznać należało, że pozwani nie zwrócili powodowi pożyczki w wysokości 140.000 zł, co skutkowało zasądzeniem takiej kwoty od pozwanych solidarnie na rzecz powoda (punkt I wyroku).

O odsetkach orzeczono na podstawie 481 § 1 k.c. Strony określiły termin zwrotu pożyczki na 30.12.2013r., a zatem pozostawali w zwłoce od 31.12.2013r., co uzasadniało zasądzenie odsetek umownych zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 02.01.2014r. Ustalone one zostały w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego zgodnie z dyspozycją art. 359 § 2² k.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwani przegrali proces w całości, a zatem Sąd zasądził on nich solidarnie na rzecz powoda kwotę 10.600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 7.000 zł opłaty od pozwu oraz 3.600 zł zastępstwa procesowego (§ 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie... (Dz.U.2013.461 j.t.)).